

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 124, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_124*, do zastosowania z: *uczeń_2_124* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Akwarium* (561_mat_akwarium).

**Klasa II, edukacja polonistyczna,
krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”**

Temat: Zawsze w zgodzie z sąsiadami

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie wiadomości na temat życia i twórczości Aleksandra Fredry,
- wprowadzenie lektury: *Paweł i Gawel* A. Fredry,
- doskonalenie umiejętności czytania wiersza z podziałem na role i z właściwą intonacją,
- kształcenie umiejętności oceny zachowania bohaterów wiersza z umotywowaniem swojej opinii,
- kształcenie umiejętności wyjaśniania morału,
- doskonalenie umiejętności dobierania wyrazów o przeciwnym znaczeniu,
- doskonalenie umiejętności poprawnej pisowni wyrazów z *rz* po spółgłoskach.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- ma podstawowe wiadomości na temat życia i twórczości Aleksandra Fredry,
- zna lekturę *Paweł i Gawel* A. Fredry,
- czyta wiersz z innymi uczniami z podziałem na role i z właściwą intonacją,
- ocenia zachowanie bohaterów wiersza i podaje argumenty przemawiające za swoją opinią,
- potrafi wyjaśnić morał wiersza,
- dobiera wyrazy o przeciwnym znaczeniu,
- zapisuje poprawnie wyrazy z *rz* po spółgłoskach.

Metody: rozmowa, dyskusja, metoda ćwiczeniowa, elementy dramy.

Formy pracy: praca zespołowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

prezentacja multimedialna na temat życia i twórczości A. Fredry przygotowana przez nauczyciela, wiersze A. Fredry, w tym *Paweł i Gawel*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozpoczyna lekcję pytaniem: Czy potraficie dokończyć to, co powiem? Paweł i Gawel w jednym Paweł, a Gawel W ten sposób uczniowie mogą dokończyć całą zwrotkę wiersza *Paweł i Gawel*. Wtedy nauczyciel informuje ich, że będą dziś rozmawiać o wierszu Aleksandra Fredry pt. *Paweł i Gawel* i odczytuje ten wiersz na głos. Pyta, czy podobał się dzieciom ten wiersz i jaki ma on charakter – poważny czy żartobliwy. Informuje dzieci, że w podobnym tonie jest większość twórczości Aleksandra Fredry. Potem uruchamia prezentację multimedialną dotyczącą życia i twórczości Aleksandra Fredry.
2. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy i uzupełniają metryczkę lektury w zeszytach lektur.
3. Uczniowie przechodzą do przestrzeni rekreacyjnej. Tam odczytują wiersz z podziałem na role, zwracając uwagę na właściwą intonację. Potem kolejne osoby odczytują wiersz i próbują ruchem i gestem naśladować zachowanie bohaterów wiersza.
4. Nauczyciel zadaje uczniom pytanie: Co oznacza powiedzenie: *Jak ty komu, tak on tobie*? Uczniowie odpowiadają i starają się podać przykłady takiego zachowania. Nauczyciel pyta uczniów, czy warto jest odpłacać ludziom w ten sam sposób. Jeżeli klasa aktywnie uczestniczy w lekcji, prowadzący może w tym miejscu przeprowadzić dyskusję. W jej trakcie uczniowie oceniają zachowanie bohaterów i motywują swoją opinię. Mogą też wskazać inne zakończenie historii Pawła i Gawła. 5. Następnie nauczyciel poleca uczniom wskazanie i odczytanie właściwych fragmentów. Uczniowie podają swoje propozycje innego zakończenia historii.
5. Uczniowie wracają na miejsca i wykonują zadanie 2 z karty pracy.
6. Nauczyciel rozmawia z uczniami o tym, że Paweł i Gawel zachowywali się zupełnie inaczej, byli swoimi przeciwieństwami. Prosi uczniów, aby wyjaśnili to na przykładach. Następnie uczniowie wykonują zadanie 3, polegające na dopisaniu do podanych wyrazów o znaczeniu przeciwnym.
8. Uczniowie wykonują kolejne zadania z karty pracy.
9. Nauczyciel kończy lekcję, prosząc, aby uczniowie w domu przemyśleli razem z rodzicami, czy w każdej sytuacji można powiedzieć: *Wolność Tomku w swoim domku!*

**Klasa II, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”**

Temat: Zawsze w zgodzie z sąsiadami

Cele edukacyjne:

- poznanie różnych sposobów obliczania różnic liczb dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego z użyciem konkretów lub środków graficznych,
- doskonalenie rozumienia systemu pozycyjnego i dziesiątkowego liczb,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna różne sposoby obliczania różnic liczb dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego z użyciem konkretów lub środków graficznych,
- rozumie, na czym polega system dziesiętny i system pozycyjny,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: dwa rodzaje nasion, guziki w dwóch kolorach lub inne drobne przedmioty, monety – złotówki oraz banknoty po 10 zł, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Akwarium*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dobiera uczniów w pary i każdej wręcza nasiona lub guziki. Za ich pomocą dzieci wyznaczają różnice liczb dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego, np. $24 - 19$, $35 - 28$, $42 - 27$. Przy każdym przykładzie prowadzący podpowiada inny sposób liczenia:

- $24 - 19 = 24 - 10 - 9 = 14 - 9 = 5$ (najpierw dziesiątki, potem jedności)
- $35 - 28 = 35 - 25 - 3 = 10 - 3 = 7$
- $42 - 27 = 42 - 7 - 20 = 35 - 20 = 15$ (najpierw jedności, potem dziesiątki)

2. Uczniowie wracają na swoje miejsca i na podstawie rysunków uzupełniają działania w zadaniu 1 w karcie pracy. Prowadzący wyznacza osoby, które zapisują działania na tablicy.

3. Dzieci dobierają się w nowe pary. Każdej z nich nauczyciel wręcza monety i prosi o ich policzenie. Uczniowie sami ustalają sposób wykonania polecenia. Na koniec przedstawiciele zespołów prezentują efekty swojej pracy. Później nauczyciel prosi o ułożenie monet

w stertach po 10 zł (+ pozostałe monety), następnie wymienia je i pokazuje, że 10 monet to jeden banknot. Liczbę monet należy dobrać do możliwości uczniów.

4. Nauczyciel rozdaje parom banknoty i monety (nie więcej niż 9). Dzieci mają za zadanie ustalić liczbę złotych o takiej samej wartości jak pieniądze, które otrzymały na początku. Każda para wyznacza przedstawiciela, który prezentuje efekty jej pracy (Ile było banknotów, a ile monet?, Ile potrzeba złotych, aby otrzymać tę samą wartość?).

5. Uczniowie wracają na swoje miejsca i zapisują liczby w zadaniu 2. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania polecenia.

6. Uczniowie wykonują zadanie 3. Wskazane przez prowadzącego osoby odczytują rozwiązania i/lub zapisują je na tablicy.

7. Dzieci podają wartość liczb zapisanych w zadaniu 4. Nauczyciel wskazuje na podobieństwo wykonywania takich działań do liczenia pieniędzy. Później uczniowie wpisują liczby po zmianie kolejności cyfr. Prowadzący prosi o zapisanie takich par obok siebie na tablicy. Tłumaczy, dlaczego zapisywanie cyfr w odpowiedniej kolejności jest takie ważne. Na koniec prosi o podanie przykładów takich liczb, w których kolejność cyfr nie ma znaczenia, np. 22, 33, 44, 99.

8. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Akwarium*. Chętni uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenie z tej pomocy.

Klasa II, edukacja muzyczna, krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”

Temat: Zawsze w zgodzie z sąsiadami

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności posługiwania się pojęciami muzycznymi,
- rozwijanie umiejętności improwizacji na instrumentach perkusyjnych,
- rozwijanie umiejętności aktywnego słuchania muzyki,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- poznawanie zasad dobrego wychowania.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- osłuchuje się z piosenką,
- wie, gdzie na pięciolinii leży nuta *si*,

PAKIET 124, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

- utrwala położenie nut na pięciolinii,
- improwizuje na grzechotce lub bębenku,
- wskazuje zasady dobrego wychowania,
- wyjaśnia znaczenie podanego przysłowia,
- współpracuje w grupie,
- układa miłe zdania na temat koleżanek i kolegów z klasy.

Metody: burza mózgów, gra na instrumentach.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zbiorowa, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@* i *J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, nagranie piosenki *Grunt to dobre wychowanie!*, odtwarzacz CD, plansza pomocnicza z pięciolinia, grzechotki i bębenki.

Przebieg lekcji:

1. Na początku zajęć nauczyciel prosi uczniów, aby przypomnieli, jakie już znają nuty i wskazali na planszy z pięciolinia ich położenie.
2. Następnie wprowadza pojęcie *nuta si* i pokazuje, gdzie *nuta si* leży na pięciolinii.
3. Prowadzący odtwarza nagranie utworu *Grunt to dobre wychowanie!*
4. Nauczyciel pyta dzieci, co to znaczy *być dobrze wychowanym*. Następnie prosi uczniów, żeby wykonali zadanie 1 w karcie pracy. Ochotnicy głośno czytają zdania, przy których stawiali znak X.
5. Na polecenie nauczyciela dzieci wykonują zadanie 2 w karcie pracy. Wyznaczona osoba odczytuje przysłowie i wyjaśnia jego znaczenie.
6. Prowadzący dzieli klasę na dwie grupy. Jedna dostaje grzechotki, a druga – bębenki. Nauczyciel ponownie odtwarza nagranie piosenki *Grunt to dobre wychowanie!* lub samodzielnie ją wykonuje. W tym czasie dzieci akompaniują na instrumentach.
7. Na zakończenie zajęć nauczyciel przeprowadza zabawę. Na podany sygnał dzieci poruszają się po sali w rytm piosenki *Grunt to dobre wychowanie!*. Gdy prowadzący zatrzyma nagranie, dzieci dobierają się w pary, chwytają za ręce i mówią sobie coś miłego.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa II, wychowanie fizyczne,
krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”
Temat: Zawsze w zgodzie z sąsiadami**

Cele edukacyjne:

- kształcenie prawidłowej reakcji na różnorodne sygnały dźwiękowe,
- kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- prawidłowo reaguje na polecenia i hasła,
- prawidłowo wykonuje zadania i ćwiczenia,
- współpracuje w grupie.

Metody: metoda zabawowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: szarfy, pachołki.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka. Sprawdzenie gotowości do zajęć.

2. Zabawa bieżna „Berek w parach”. Dwie chętne osoby zostają „berkiem”, nakładają szarfy i trzymając się za ręce w parze, gonią pozostałych. Uczniowie nie mogą się rozdzielić ani puścić rąk. Reszta klasy, również w parach, trzymając się za ręce, swobodnie biega po sali, uciekając przed „berkiem”. Gdy „berek” kogoś złapie, dotyka taką osobę w ramię, a ta kuca razem ze swoją parą i nie może wziąć dalej udziału w zabawie, aż inni nie dotkną prawych ramion obu uczniów. Na sygnał zmiana.

3. Zabawa „Sąsiad do sąsiada”. Uczniowie biegają swobodnie po sali. Na hasło „Sąsiad do sąsiada” zatrzymują się w miejscu, podchodzą do najbliższej osoby i podają sobie ręce w geście powitania, mówiąc przy tym do siebie miłe słowa. Kolejny sygnał oznacza bieg po sali. Na hasło „Sąsiad do sąsiada” uczniowie powtarzają witanie się z najbliższym sąsiadem, np. po lewej stronie – witają się nogami, łokciami, stopami, głowami.

4. Ćwiczenia i zabawy skoczne „Zajęcze skoki”. Uczniowie ustawiają się na linii startu w dwóch rzędach. Trzy pachołki („główki kapusty”) są rozstawione w odległości 2 metrów od siebie. Na sygnał pierwsza osoba z rzędu wykonuje skoki zajęcze między „główkami kapusty”. Gdy ominie trzeci pachołek, wstaje, przechodzi z dołu do góry przez szarfę, która leży przy trzecim pachołku, zostawia ją w tym samym miejscu i wraca biegiem do drużyny. Na koniec przybija „piątkę” kolejnemu zawodnikowi, który rozpoczyna wyścig.

5. Zabawa rozluźniająca ze śpiewem „Tańczymy labada”. Zbiórka, zakończenie zajęć.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

